

1

fundat pel Doctor Marqués, el Museu Episcopal
de Vich era una magnífica realtat en prendre possessió
de la mitja de ~~secció~~ ^{1/2} de Tarragona. La
deuia natural que ~~era~~ el fundador i el conservador
de l'ingressió una justícia distinta sobre el
museu. Si les circumstàncies no l'haguessin obligat
abandonar les diferències de temperament entre

2

agents dos grups l'hanca impedit.

La fundació i formació del Museu en temps del Bisbe Margates és un fet heroic. Aquest Museu va exercir una gransta fabulosa \triangleright entusiasme. Però no es pas agent el que integrat per a fer la història ja coneguda de la fundació del Museu principal. ~~ella~~ \rightarrow En progress més te ressalta la diferència de més en agents dos bisbes davant del Museu.

Per al Bisbe Margates, el Museu, abans \triangleright era una realitat tan una aspiració. El Bisbe Ferrer el

va trobar ja en el seu màxim esplendor.

Bona part de la fundació del Modernisme degué a l'ambient intel·lectual de Vich en aquella època. El precursor d'aquest moviment havia estat, sens dubte

don Joaquim Gabarrich, un dels homes a qui la ciutat de Vich està més en deute. Pels d'inquietuds literàries i artístiques, aquest moviment, pels el més temps de tot Catalunya, era essencialment català i representatiu. La plenitud de sentit segurament no era més conscient, i més pur que el seu similar de

Barcelona, més ben Johnson i més ben construct. Plans⁴
de l'Exposició Universal de Barcelona de l'any 1888
el doctor Miquel Ja era sorte de Vich. I, en
l'ambit intel·lectual de l'"Institut de Vich" i del "Círculo
LITERARI" era, després ~~intel·lectualment superior en intensitat~~
^{an la seva}
i fensa, ~~els~~^{que s'umaven com} ~~els~~ ^{al Dr. Josep Miquel Ja} Miquel Ja. Però sense
el Dr. Josep Miquel Ja, agrest Miquel, considerat a tot
el món com un artista de primer ordre, no hauria
avut pares més culte de la primitiva noblesa fermada

del "figuero literario": finsble i inflable, i a la
vegada dinàmic, el Biske Moyates tenia la mentalitat
per un cardenal italià del Renaixement. I el Vich i
aparell temps era el pedestre lligat a aquell pretot. Unan
el fundador del Museu d'Art i restaurador del
Monestir de Ripoll convià la visita de Vich per la
de Baudouin l'ambient barceloní li serà molt més
favorable.

Entre el Biske Moyates i els intelectuals de Vich
es va produir un fenòmen curiosissim de compen-
tació, o va crear, podríem dir, un esperit de

perya. Per això i tan erróte que el Bisbe es
va convertir en un instrument Sagrell, reusos,
com afirma que el Bisbe es va agredir del programa
del seu amic visitant-lo i engrandint-lo.

El secret del Museu de Vich és el seu caràcter
grisyal. Aguda per la gran idea del Bisbe Moyades. ~~de~~
~~museu de valls~~ Un museu de caixa ~~de~~ i un
museu inexistent no haurien pas pogut créixer. El
Bisbe Moyades va intuir que els treballs arqueològics
només ell els tenia a més. El seu estudiador

ho varen comprendre immediatament.

Amb la fundació del Museu proposar el visitantisme,
espendrat per l'«estat de Vich» i el "breu i literari,"
prenia consciència de la seva farsa. Es deixa una
lliscó a Barcelona que fins ahores s'havia acostumat
amb un provincialissim Museu Provincial. Fins darrat
agrell Museu, salvant el patrimoni artístic de l'Espluga
, del pais, es feia rebot i pàtina. Agresta era la idea
les fundadores del Museu. La cooperació dels hotels ~~and restaurants~~
~~and restaurants~~ s'esperava sempre garantida

Per l'interès de l'autoritat jeràrgica, el que era
en favor dels catòlics, va donar l'apèndit resultat
P' un Museu que és una glòria de l'Església. Una agressió
que no entencéix així no n'és una prova que en
inaugurar el Museu tinguera missatge ni telegrama
al Papa Cleó XIII i que el Papa els contestés felicitant-los
i benevolent-los. I el terç d'aquest telegrama fou pintat sobre
la porta d'entrada del Museu.

L'espirit de guerra ~~permete-se'm~~ - permete'sem operar
llengueres - que va impulsar la fundació del Museu

va estimular la seva creixença. A la Secretaria del Museu ja encara he trobat vin el record de la persona primera "penya" del Museu, la del temps del Bisbe Moyà. Aquella gent hi anava cada dia al Museu i vivint el Bisbe Moyà assistia a la instal·lació dels objectes. Jo encara he encontre quasi tots els homes de la ^{llistat, n. 1} primera i de la segona penya del Museu. A molts d'ells no sabem si havia vist mai a la feoda, però li havia ajudat en moltes ocasions o fent feina. Però en aquella Secretaria hi havia vist molts bisbats ballell, que segurament era.

el "Dens ex machina" del Museu Provincial i de
la restauració de l'igual. 10
Encaixar en tot a la fundació del Museu
la restauració de l'igual. ~~Així havia estat el projecte~~

que feren i fangu de la creu, que era ~~era~~ parent men
per la fundació de la nostra Mare, ~~el fer un fer el meusor de la creu~~
~~una abans que el fer la creu, la~~
~~creu de el 1916 després fer M Gobbi~~
N'havia sigut la ~~principiada~~ primera instal·lació dels objectes del Museu
era un home antic. ~~que~~
faren, ~~que venen i efecte que feia una sala en l'arxiu de~~
~~sortir i entrar-hi després silenciosament, com si no hi hagués~~
~~estat mai. Va aquesta idea servir per construir les~~
gastermes al vestíbul del Palau Episcopal la gasterma
~~desapareguda~~ que va ser inspirada al Museu i fer-hi
allotjar més portes de sandal de filipines. Encara en el

11

men temps es comentava amb una mitja volta
que el reyor Ferrer en contemplar aquella postulada
l'any 1895 al Museu Nàra: "Això és àtic". El reyor Ferrer
i Campdecaro - ~~el~~ se l'anomenava amb els dos
cognoms - fou el successor del reyor Joaquim
Folch i una a abdicat pel organisme. - El tercer
abdicant fou Miquel Gutiérrez. La gran idea del
reyor Ferrer era escriure una Història de Vich en
moltitud volums, considerant Vich com a
~~els~~ l'"umbilicus mundi", el llombros del

12

min. El seu abundant vegetacionisme fins i tot ell
un home fantàstic. El novelista castellà Pereda,
que va venir a Vich, se'n va estabrir molt atenta-
ment i, segons jo havia sentit dir, va assegurar que
aprofitava el temps per a una de les seves novelles. No
obstant, de fantàstic ho era. Havia anat al cementiri
a la nit a fer un esmorz versos a la llum d'una
llanterna. Va morir repentinament al "hor colo-
nial", estès a terra, debatent-se amb una
collecció d'incurables que tenia a la seva taula
de treball. Mossèn Sardó veia que el Museu de la
Endurance

73

molt al seyor Ferrer i fampla la creu.

Abans de translatar la seva visita van a París unes
semanes vanta dia, ~~la visita~~ també han durant 1'
utòcep, don Antoni Pinyana i de Mij, pastore de 1.
Cibert, en el seyor Llorenç va un dia ~~últim~~ ^{últim} regal
i Vich. Va un regal: ~~un regal~~ en tensió de regal.
La seva illusió va traduir la forma bonica
i en venir ho va deixar la transcripció molt acurada.
Va regalar en van fer una lectura a la Biblioteca;
una altra regala cosa seu, ^{al} sobre del follet, una cosa
segnorial, digna dels Més tard en la seva obra ~~que~~
~~en una lletres~~ ^{que no tot ve} d'edats de tracte, regal ~~seguent~~.

~~La seva~~ serenitat i seu ill, gran comentava
alguna fit que l'indígnar emprava un llengatge
fantesc. Recordeva encara ~~algunes~~ frases d'ell, i el veip-
petidor - ell que ~~era~~ normalment ha tenia paix en el
llengatge i el port ~~petit~~ conservant les seves
manos blanques i ssutes en el moment en que es ruboritzaven les
noticies de la fitinera Trópore. ~~Però~~ havia fet tota una feia
agells des, i ell li havia vedit a ferme companyia, com
si ell i jo després saluéssem el Mosa. Alpí va portar la
notícia d'unes violacions de seguretat en contra del ~~general~~
muntat H. Dauulson. A la seva espessa edat no se'n sentia més,
~~però~~ havia fet que encara el veig; fent amb els fit
una ri ~~algun~~ alguna cosa, va dir que li feia el mateix honor
~~criador~~

que si veïx) ~~com sempre~~ ~~se sentia~~ arrenca als ulls de les seves filles i com els van endolçant de m a m. En tirar-se el rei l'espina creua a la pata en la fontana, a la banya del arbret. Per ent que les seves filles posaven per casar les dones més boniques i els espous de Rich. Duan el rei l'espina creua al mig de les seves filles quells corredors seus pels voltants en la finca rematada que ingressava més riques. A la fontana feren que operades les filles del rei l'espina realitzaven els regals de bellesa i justicia que eren molts més variats de la Mare de deu del retaula de la Plaça Bourassa. Viven el rei l'espina més allunyat en la poltrona, plega molt i treballava sense disciplina fent : sient aquella dioma comèdia que no podria acabar

Duan residia a Vich venia també cada dia al
Museu de l'his B. Watel, home una mica fumbe
i modest per excavador. ~~era un Històriode moltssim~~
~~perduda~~ tan fred ~~humor~~ d'una gran tactilitat.
gues molt poc fred, ~~era~~ era un dels homes més curiosos
d'aquella penya. I gues also la qualque cosa es comptava amb ell.
En l'his B. Watel trencava a la sagrada amb les moles "Ms. B.", que no veude
que volguen ~~que~~ ~~que~~ gues i molts altres fons i Apuntes
venia poc, tan poc com el ~~sentia~~ ~~deixava~~ en Francesc Pirola
entrecoberto que abans Pesse ventagi de l'His va tenir
havia escrit pellot molt treballs de nostra literatura en París
a França. Duan venia a la fons i el a Pirola els feien grans
compliments.

Entre d'ells també n'hi havia i Estius, ^{veïnat} ~~intimitat~~ de
Pietrobon, un tal Ravage, collaborador assistent de la "Gazeta" en

17

trinava "Maria d'ans", "M.-D." El Dr. Pura va traduir
l'Evangeli i els Actes dels Apòstols en català per entre
del Díptic Tarras i això li va valer la recomanació. Enquant en
també Miquel Pau Ribal, col·laborador de la Sagrada i autor d'una
bona monografia sobre el castell de Gurb. Miquel Ribal va capella
de casa Cardet, era una canar i tenia prua de fer moltes
partides que eren "una m'fotat".

Entre els importants residents a Tarragona que no es havien
atès l'anar a la Secretaria del Museu van vençer a Vich
els que mes impressioní m'havia fet ser al cas de Rosanes,
compte de l'atitud de Rosanes i Miquel Verdaguer i Callís. Per se
compte Rosanes era un exigitx ideologicista molt rígid i
a la Secretaria deson si no t'era que me expulsarien. Una m'ja seria
falsa. ~~Home de bona voluntat i emili~~ En Verdaguer
i Callís era un home de electes qualitats a la carrera d'advocat. Sovint

El segon lloguer tractava la dona breueta i l'anygo
 de va acabar. Uns anys després, per desig dels presentants
 ell era a canviat a diputat per Vich ja s'apostava de secretari
 del breuete electoral. En canvi deixa que la Verdaguer ~~era~~ era un
 bon diputat però una mala candidat. I tenia raó. La Verdaguer i els
 sentia la passió de la política ^{en la jove, jo ventura, para} però no pogué fer il·legitimitat del seu nom,
 per a ell. El desig que era a canviat tenia a "Catalunya Vella",
 quan no rebia visites legyes tractava la dona breueta i l'anygo,
 costava per la dona un mitjà i tota la ferida curava mateix. Per això
 no es feia estranya que ^(la major part de les correspondències electorals) la major part de les correspondències electorals
 foren signades ^{els manuscrits també.} per l'abogat; tota ^{el} mitjà electoral ja
 no sabia, però com que el candidat només venia als moments
 d'urgències i en altres moments temes es va fer amb l'arròs i aquest
 recurs.